

Ήταν μόλις δεκαεφτά χρονών και δεν είχε καλά καλά ούτε ενάμισι μέτρο ύψος, όταν η μαθήτριά από το Πακιστάν πήρε τον λόγο και μίλησε στο μικρόφωνο. Το θάρρος της ήταν απaráμιλλο. Ηγέτες από όλες τις χώρες του κόσμου την άκουγαν με μεγάλη προσοχή. Την ώρα που η Μαλάλα Γιουσαφζάι παραλάμβανε το Νόμπελ Ειρήνης στο Όσλο της Νορβηγίας, οι τηλεοπτικές κάμερες μετέδιδαν το μήνυμά της σε ολόκληρο τον κόσμο.

Στην πατρίδα της, μια γυναίκα θα μπορούσε να ξυλοκοπηθεί άγρια αν την έπιαναν να μιλά δημοσίως. Η Μαλάλα όμως δε φοβόταν. Η δύναμη, το κουράγιο και το σθένος της την εμπύκωναν. Στις 10 Δεκεμβρίου 2014, η Μαλάλα έγινε η νεαρότερη κάτοχος Νόμπελ Ειρήνης. Η φωνή της ακούστηκε σε κάθε γωνιά της Γης, εκπροσωπώντας τα παιδιά όλου του κόσμου.

«Αυτό το βραβείο δεν είναι μόνο δικό μου. Ανήκει σε όλα εκείνα τα ξεχασμένα παιδιά που θέλουν να μορφωθούν· σε όλα εκείνα τα τρομαγμένα παιδιά που επιθυμούν ειρήνη· σε όλα εκείνα τα παιδιά που τους έχουν στερήσει τον λόγο και λαχταρούν την αλλαγή».

Η Μαλάλα είχε γίνει η φωνή για τη διεκδίκηση ίσων δικαιωμάτων στην εκπαίδευση. Παραλίγο να χάσει ακόμα και τη ζωή της γι' αυτό.

Η εκπαίδευση της Μαλάλα είχε ξεκινήσει νωρίς.
Ο πατέρας της, Ζιαουντίν Γιουσαφζάι, ήταν διευθυντής
σ' ένα σχολείο στη Μινγκόρα, μια πόλη περιτριγυρισμένη
από χιονοσκεπαστα βουνά στην κοιλάδα Σουάτ στο Πακιστάν.
Από τη στιγμή που η Μαλάλα άρχισε να περπατάει, πήγαινε
σε μαθήματα. Μάλιστα καμιά φορά έκανε και τη δασκάλα.
Η Μαλάλα αγαπούσε το σχολείο.

Δεν είχαν όμως όλα τα παιδιά στο Πακιστάν
τις ίδιες ευκαιρίες με τη Μαλάλα. Πολλές οικογένειες
δε διέθεταν τα χρήματα για να στείλουν τα παιδιά τους
στο σχολείο. Άλλοι γονείς, πάλι, έδιναν χρήματα μόνο
για την εκπαίδευση των αγοριών, καθώς πίστευαν
πως τα κορίτσια θα έπρεπε να μένουν στο σπίτι
και να ασχολούνται με το νοικοκυριό.

Ούτε η μητέρα της Μαλάλα είχε μάθει να διαβάζει και να γράφει όταν ήταν μικρή. Ο πατέρας της Μαλάλα όμως πίστευε πως και τα κορίτσια δικαιούνται να μορφώνονται όπως τα αγόρια. Ενθάρρυνε τη Μαλάλα και τα μικρότερα αδέρφια της, τον Κουσάλ και τον Ατάλ, να μελετούν. Επίσης επέτρεπε σε πολλά παιδιά, που οι γονείς τους δεν είχαν οικονομική ευχέρεια, να φοιτούν στο σχολείο του δωρεάν.

Η Μαλάλα διέπρεπε στα μαθήματα. Μελετούσε σκληρά και είχε κερδίσει πολλούς επαίνους και βραβεία. Μιλούσε και έγραφε πολύ καλά όχι μόνο τη μητρική της γλώσσα, την πάστο, αλλά και αγγλικά και ουρντού, την επίσημη γλώσσα του Πακιστάν.

Οι Ταλιμπάν όμως, οι οποίοι είχαν την περιοχή στον έλεγχό τους, ήταν αντίθετοι με το να πηγαίνουν τα κορίτσια στο σχολείο. Πίστευαν πως οι γυναίκες έπρεπε να ζουν διαφορετικά από τους άντρες. Θέλησαν να κηρύξουν παράνομη την εκπαίδευση των κοριτσιών. Επίσης προσπάθησαν να επιβάλουν στις γυναίκες να φορούν μια μακριά κελεμπία, τη γνωστή μπούργκα, η οποία κάλυπτε όλο τους το σώμα και το πρόσωπο.